

Sygn. akt VPz 1/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga

Sędziowie: SSO Krzysztof Głowczyński

SSO Andrzej Marek

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2014 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa C. W.

przeciwko (...)Szkole (...) w L.

o wyłączenie sędziego

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy VII Wydziału Cywilnego

z dnia 17 maja 2013 roku

Sygn. akt VIICo 669/13

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 maja 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy oddalił wniosek (...)Szkoly (...)w L.o wyłączenie od rozpoznania sprawy IVP 541/12 SSR A. S.

W uzasadnieniu wskazał, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki do wyłączenia sędziego przewidziane w art. 48 kpc, a w ocenie Sądu brak jest również podstaw do jego wyłączenia na tej podstawie, że zachodzą wątpliwości co do bezstronności sędziego.

Przyczyną ewentualnego braku bezstronności jest stosunek osobisty polegający na stosunku emocjonalnym (pozytywnym lub negatywnym) łączący sędziego ze stroną lub jej przedstawicielem.

Okoliczności uzasadniającej wyłączenie nie stanowiło, w ocenie Sądu Rejonowego, wydanie przez sędziego, którego wniosek dotyczy, niekorzystnego dla strony wyroku w innej sprawie. Okoliczność ta nie wpływa bowiem na możliwość bezstronnego rozpoznania sprawy w której wniosek złożono.

Zdaniem Sądu I instancji w sprawie IVP 541/12 dla postronnego obserwatora, a także z punktu widzenia strony nie zachodzą jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby budzić wątpliwości co do bezstronności sędziego. Stąd też na podstawie art. 52 kpc wniosek o jego wyłączenie oddalił.

Postanowienie powyższe zaskarżyła zażaleniem strona pozwana zarzucając naruszenie art. 49, 233 §1 oraz art. 328 §2 kpc. Skarżąca domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia i wyłączenia SSR A. S. od rozpoznania sprawy IVP 541/11. Argumentowała, iż Sąd Rejonowy, nie dość wnikliwie rozpoznał wniosek o wyłączenie sędziego, pominął bowiem w rozważaniach wszystkie podnoszone przez stronę okoliczności, z których wynikało iż do wydania w sprawie IVP 324/11 niekorzystnego dla niej wyroku doszło w sytuacji naruszenia jej prawa do obrony. Stanowisko Sądu Rejonowego, zgodnie z którym wydanie niekorzystnego wyroku w wyniku naruszenia podstawowych praw do obrony przez orzekającego sędziego nie jest podstawą do jego wyłączenia jest sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Dla każdego bowiem postronnego obserwatora, a tym bardziej z punktu widzenia samej strony takie zachowanie jest uzasadnioną okolicznością, która mogłaby przynajmniej wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie jest zasadne.

Podniesione w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia argumenty odnoszące się do stosunku osobistego między sędzią a stroną lub jej przedstawicielami adekwatne są do treści art. 49 kpc obowiązującej przed 1 lipca 2009 roku. W aktualnej wersji tego przepisu „stosunek osobisty” tego rodzaju, że mogłoby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego” zastąpiony został określeniem „okoliczność” która jednak również musi być tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego. Aktualne szersze rozumienie powodów uzasadniających wyłączenie sędziego na wniosek strony nie czyni jednak wniesionego zażalenia zasadnym.

Przywoływane bowiem przez stronę pozwaną na uzasadnienie wniosku o wyłączenie sędziego okoliczności trafnie ocenione zostały przez Sąd I instancji jako niemogące wywołać uzasadnionych wątpliwości co do jego bezstronności. Fakt wydania w sprawie IVP 324/11 niekorzystnego dla strony pozwanej wyroku – nawet w okolicznościach wskazanych przez nią we wniosku o wyłączenie - nie uprawdopodobnia wystąpienia okoliczności poddających w wątpliwość jego bezstronność. Zarówno bowiem sam wyrok jak i podnoszona przez stronę pozwaną okoliczność pozbawienia prawa do obrony mogą bowiem być oceniane w toku dalszego postępowania spowodowanego wniesieniem środków zaskarżenia, przy czym w razie stwierdzenia rzeczywistego pozbawienia możliwości obrony praw przez stronę, wydany w takich okolicznościach, powodujących nieważność postępowania wyrok podlega uchynieniu na podstawie art. 386 §2 kpc. Przyjmuje się powszechnie, iż zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów procesowych w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego (post. SN z 26 III 1997r, IIIAO 5/97 OSNP 1997, nr 24, poz. 502, post. SN z 8 III 1972r., IPz 9/72, Lex 7068).

Podzielając powyższe poglądy Sąd Okręgowy w Legnicy oddalił wniesione zażalenie jako niezasadne (art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc).